

FEDERICO SUÁREZ

Het Leven na dit leven

2018

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
1 Uitvoerders van het evangelie	11
2 Het lot van de mensen	31
3 Niets is verborgen	51
4 Waar hun wormen blijven vreten	71
5 Wat God bereid heeft	89
6 De dwaze maagden	103
7 De luie knecht	119
8 De rijke man en de arme Lazarus	135
9 Ze werden uitgenodigd voor de maaltijd	149
10 De gezegenden en de vervloekten	163
11 Later zult gij het begrijpen	177
12 En na onze ballingschap?	195

VOORWOORD

In de tweede helft van de zeventiende eeuw leefde Pedro de Axular, een priester uit Navarra, die zijn priesterambt het grootste deel van zijn leven in het zuiden van Frankrijk uitoefende. Hij schreef een boek in de Baskische taal met de titel *Gero*, wat 'later' betekent. Het bevat een zeer volledige uitleg van het katholieke geloof. Omdat zijn boek in beginsel een ascetische benadering heeft, is het bij uitstek een praktisch werk. Wanneer hij de leer uiteenzette, was dat met de bedoeling de christen aan te sporen om te leven overeenkomstig wat de leer voorschrijft.

Natuurlijk was het niet de eerste keer dat een dergelijk boek werd geschreven. Wat ik aan dit boek opmerkelijk vond, is niet zozeer de stijl, maar veeleer de treffende titel. De auteur heeft juist voor deze titel gekozen, omdat hij wilde waarschuwen voor de gevaren van het uitstellen van de bekering tot 'later'. Een 'later' dat misschien nooit komt en waarvan niemand echt zeker weet of het ooit zal komen. In dit boek wil ik het ook over 'later' hebben, maar in een andere betekenis.

Later ... Wat gebeurt er na de dood? Wat gebeurt er wanneer het leven dat een mens geleefd heeft, slechts een vage herinnering wordt voor degenen die hij achterliet? Wat gebeurt er wanneer van wat ooit een mens was, alleen een koud lichaam in staat van ontbinding overblijft? Als de mens en diens leven tot een hoop afval is geworden, hebben dan begrippen als verstand, liefde, schoonheid, wetenschap, lijden, aspiraties, werk, menselijk gedrag, zelfs tijd nog enige betekenis? Zal het echt enig verschil maken of die mens zijn leven hier op aarde heeft doorgebracht als een heilige of als een schurk? Maakt het enig verschil of een mens gedurende zijn leven hier op aarde goede dingen doet of dat hij zijn naaste kwaad berokkent?

Het is misschien vreemd, maar de nabije dingen helpen ons nooit om de weg in het leven te vinden en nog minder om te weten wat ons aan het einde van de weg wacht. Sterker nog, het nabije bemoeilijkt ons zicht op de weg en werkt vaak als een obstakel. Wanneer wij onze blik richten op zaken die dichtbij zijn, dan verliezen wij ons gevoel voor verhoudingen en ons onderscheidingsvermogen wordt verzwakt. Wanneer wij ons door impulsen in plaats van door het verstand laten leiden, worden onze geestelijke horizonten vaag, bijna onwerkelijk. Want het is juist de afstand, het perspectief dat ons de juiste verhoudingen doet zien en dat kan alleen als de blik niet gehinderd wordt door voorwerpen die groot en belangrijk lijken zodat ze al het andere verbergen.

En toch is het mogelijk tijdens ons aardse bestaan onze geest zodanig op de gebeurtenissen van elke dag te richten dat we voldoende afstand houden om het belang en de werkelijke waarde daarvan juist te kunnen inschatten. Het is voldoende dat we ons met onze verbeelding in dat 'straks' plaatsen, want alleen vanuit dat perspectief kunnen we gebeurtenissen als voltooid opvatten, en dan wordt het verschil tussen het belangrijke en het nutteloze duidelijk. Zo ziet men, zoals Chesterton zei, "de grootsheid van het kleine" en "de kleinheid van het grote", wat ons in staat stelt als ware mensen te leven, rationeel en vrij.

Ondanks dit alles wil ik niet zeggen dat wij door een inspanning van onze verbeelding onze aandacht aan de alledaagse werkelijkheid moeten onttrekken om deze exclusief te richten op wat er na de dood zal komen. Integendeel, het is veeleer mijn bedoeling om de verbeelding te laten voor wat ze is en onze vijf zintuigen te richten op de gewone dingen van het leven.

Wel moeten wij deze werkelijkheden in het licht zien van andere realiteiten die – ook al zijn deze nu nog niet voor onze zintuigen waarneembaar – nog reëler en duurzamer zijn. Want we zullen hoe dan ook met die eeuwige

waarheden te maken krijgen. Het verschil tussen een zinvol en een leeg leven wordt gemeten aan de hoeveelheid liefde tot God die erin tot uitdrukking komt.

Het is voor de mens van levensbelang om dit nooit uit het oog te verliezen, omdat de tijd voorbijgaat en het leven wegebt. Wij worden hieraan herinnerd door een Spaanse dichter die kort en krachtig schrijft: "Na het leven en het dromen komt het belangrijkste: wakker worden." God wil dat we dit niet vergeten, want wanneer wij wakker worden, zullen wij oog in oog staan met de eeuwigheid.